

Et flertal i Ophavsretsudvalget har i betænkning nr. 1197/1990 foreslået, at den gældende bestemmelse i ophavsretslovens § 28, stk. 2, ikke videreføres. Flertallet begrundet forslaget med, at adskillige moderne udnyttelsesformer i praksis forudsætter, at erhververen er i stand til at videreoverdrage rettighederne til andre. Efter flertallets opfattelse er bestemmelsen næppe blevet respekteret i det praktiske retsliv. Flertallet finder derfor, at spørgsmålet om adgang til videreoverdragelse bør løses i de enkelte kontrakter og i øvrigt afgøres efter dansk rets almindelige regler om overdragelse af rettigheder og forpligtelser i henhold til gensidigt bebyrdende retshandler.

Et mindretal i udvalget finder, at det fortsat er påkrævet at sikre ophavsmændene mod videreoverdragelse, og at denne beskyttelse bør udvides til også at omfatte tilfælde af virksomhedsoverdragelse. Mindretallet foreslår derfor, at bestemmelsen formuleres således, at der til enhver videreoverdragelse kræves samtykke fra ophavsmanden. Dansk Komponistforening og Sammenslutningen af Scenografer, Instruktører og Filmarbejdere har under høringen støttet mindretallets forslag. Det anføres bl.a., at ophavsmanden ofte vil have svært ved at overskue omfanget af en overdragelse i relation til de almindeligt gældende regler om overdragelse af rettigheder og forpligtelser i henhold til gensidigt bebyrdende retshandler.

Kulturministeriet kan tiltræde synspunkterne fra udvalgets mindretal og høringsinstanserne og finder, at der fortsat bør være en lovbestemmelse om videreoverdragelse af ophavsretten. Bestemmelsen bør imidlertid udformes på en sådan måde, at den stemmer bedre overens med de faktiske forhold.

På denne baggrund foreslås det i stk. 2, at overdragelse af ophavsret ikke skal give erhververen nogen ret til at videreoverdrage ophavsretten, medmindre videreoverdragelsen er sædvanlig eller åbenbart forudsat.

Forslaget indebærer, at det hidtidige udgangspunkt bevares, dvs. at erhververen ikke må videreoverdrage ophavsretten uden samtykke fra ophavsmanden. Undtaget herfra er kun situationer, hvor erhververens adgang til videreoverdragelse er sædvanlig eller åbenbart forudsat i forbindelse med aftalen om rettighedsoverdragelse.

Omfattet af den foreslåede videreoverdragelsesret vil efter ministeriets opfattelse normalt også være tilfælde, hvor erhververens ophavsret indgår i en forretning eller en forretningsafdeling (fx et bogforlag) og overdrages sammen med denne, jf. ordlyden af den gældende bestemmelse i lovens § 28, stk. 2.

Forslaget til stk. 2, 2. pkt., hvorefter overdrageren vedbliver at være ansvarlig for, at aftalen med ophavsmanden bliver opfyldt, svarer til bestemmelsen i den gældende lovs § 28, stk. 2, 2. pkt.

Til § 57

Efter forslaget til § 57 kan ophavsmanden, hvis hans vederlag er royalty-baseret el.lign., kræve, at der sker afregning mindst én gang om året. Ophavsmanden kan ligeledes kræve visse oplysninger og en vis kontrol af aftaleerhververens regnskaber mv.

Forslaget viderefører delvist reglerne i den gældende ophavsretslovs § 37 om forlagsaftaler. Forslaget til § 57 er dog generelt formuleret og gælder således ikke alene for forlagsaftaler men for alle aftaler om overdragelse af ophavsret, herunder også kollektivaftaler, som træffes på grundlag af aftalelicensbestemmelser.

Forslaget bygger på en indstilling fra Ophavsretsudvalget i betænkning nr. 1197/1990. Efter udvalgets opfattelse er forslaget udtryk for en lovfæstelse af, hvad der hidtil har været gældende i kraft af almindelige retsgrundsatninger.

Udvalgsforslaget har fået tilslutning fra bl.a. Den danske Forlæggerforening, Sammenslutningen af Scenografer, Instruktører og Filmarbejdere samt IFPI Danmark, Foreningen af Danske Spillefilmproducenter, Foreningen af Danske Videogramdistributører og Foreningen af Filmudlejere i Danmark.

Kulturministeriet kan tiltræde, at der kan være behov for udtrykkelige og ufravigelige lovbestemmelser om ophavsmandens krav på afregning og kontrol.

Forslaget til § 57, stk. 1, stiller visse nærmere krav til afregningen. Denne skal finde sted én gang årligt (1. pkt.), og være ledsaget af fyldestgørende oplysninger om de forhold, der har ligget til grund for vederlagsberegningen (2. pkt.). Ved fyldestgørende oplysninger forstås de oplysninger vedr. salgstal, priser o.lign., som efter aftalen danner grundlag for beregning af vederlaget.

Bestemmelsen i forslaget til § 57, stk. 2, forudsættes kun anvendt i særlige tilfælde, hvor ophavsmanden har grund til at formode, at der forekommer uregelmæssigheder i erhververens afregning og/eller vederlagsberegning. Den af ophavsmanden udpegede revisor kan efter forslaget kun kræve dokumentation for forhold, som vedrører ophavsmandens egen afregning, og som er fornødne for at kontrollere den afregning.

Efter forslaget til § 57, stk. 3, kan bestemmelserne i stk. 1 og 2 om afregning og kontrol ikke fraviges til skade for ophavsmanden. Dette svarer til gældende